

اثربخشی درمان با متادون بر میزان هیجان خواهی، خود شفقت ورزی و صمیمیت زناشویی معتادان

نویسنده اول: نیلوفر سادات عرفانی*؛ دانشجوی ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرگز، ایران

Nilfar69.erfani@gmail.com

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی درمان با متادون بر میزان هیجان خواهی، خود شفقت ورزی و صمیمیت زناشویی معتادان انجام شد. **روش:** روش پژوهش پیش آزمایشی (آزمایشی مقدماتی) از نوع پیش آزمون و پس آزمون برای یک گروه با یک نوبت پیگیری بود و جامعه آماری پژوهش حاضر شامل تمامی معتادان در حال بهبودی دارای پرونده در ۲ مرکز دارو درمانی (MMT) شهر گرگان تشکیل دادند و تعداد ۲۰ معتاد در حال بهبودی به روش هفتمند انتخاب می گردند و در سه بازه ی زمانی پیش آزمون (قبل از شروع متادون درمانی توسط مرکز)، پس آزمون (پس از اتمام متادون درمانی در طول یک ماه) و پیگیری (پس از گذشت ۲ ماه) دریافت شد، ابزار گردآوری اطلاعات شامل، مقیاس هیجان خواهی آرنه (۱۹۹۲)، پرسشنامه شفقت خود نف (۲۰۰۳) و پرسشنامه صمیمیت زناشویی تامپسون واکر (۱۹۸۳) بود، داده ها با استفاده از روش تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر و تحلیل واریانس یک راهه مورد تحلیل قرار گرفت. **یافته ها:** یافته ها نشان داد درمان با متادون بر میزان هیجان خواهی، خود شفقت ورزی و صمیمیت زناشویی معتادان موثر بود و در دو بازه ی زمانی پیش آزمون و پس آزمون نشان می دهد. **نتیجه گیری:** با توجه به نتیجه ی بدست آمده پرداختن به مباحث هیجانی و حمایت های اجتماعی در روان درمانی همراه با درمان دارویی در ثبات پاکی در بلندمدت توسط درمانگران در حیطه ی اعتیاد بسیار با اهمیت ارزیابی می گردد و می تواند تعیین کننده ی اساسی در عدم عود در نظر گرفته شود.

کلمات کلیدی: درمان با متادون، هیجان خواهی، خود شفقت ورزی، صمیمیت زناشویی، معتادان.